

[Formanden.]

Der er foretaget ændringer i følgende udvalg:

Udvalget om fysisk planlægning:

Udtræder: Orla Møller

Nyt medl.: Søgaard

Markedsudvalget:

Udtræder: Anker Jørgensen

Nyt medl.: Risgaard Knudsen

*Skriftlig fremsættelse af forslag.***Ordføreren for forslagsstillerne (Bernhard Børnsgaard) (RV):**

Herved skal jeg tillade mig at fremsætte forslag til folketingsbeslutning om, at personfradrag og skalagrænser i statsskatten reguleres i takt med lønudviklingen.

Den måde, hvorpå personfradrag og skalagrænser i statsskatten reguleres, er en enkelthed i hele vor skattelovgivning. Denne enkelthed er imidlertid af indgribende betydning for skattetrykkets vægt i de forskellige indtægtsgrupper i befolkningen.

Det princip, vi hidtil har brugt, regulering efter pristallet, medfører, at skattetrykket forskydes nedefter. Da vi i sin tid indførte vor nugældende skattelov, udgjorde personfradraget en forholdsvis større del af lavtlønningerne, end de gør i dag. På samme måde rammes mellemindtægter af den gældende pristalsregulering af skalagrænserne i statsskatten, og i dag beskattes en forholdsvis større del af mellemindtægterne progressivt.

En tilbundsgående revision af vor skattelovgivning, så vi fik genskabt samme forhold som tidligere i beskatning for lavtlønninger og mellemindtægter, forudsætter en betydelig sparevilje hos regering og folketing, men selv om vi ikke kan genskabe forholdene, bør man i hvert fald ved fremtidige reguleringer regulere i takt med lønningerne.

Den fortsat kraftige inflation gør det endnu mere nødvendigt at gå over til det nye princip.

Under en fortsat høj beskæftigelse vil det forhold, at lønmodtagerne i lavtløns- og mellemindkomstområdet må se en stadig stigende del af indtægterne gå til skat, selv om udskrivningsprocent (statsskat) og skat-

teprocent (kommunale skatter) ikke sættes i vejret, medføre et pres for lønglidning.

Det må også antages, at planlæggere i stat og kommune næppe i tilstrækkelig grad vil være omkostningsbevidste, når de med sikkerhed kan regne med, at indtægterne gennem de personlige skatter til stat og kommune vil stige forholdsvis mere end befolkningens indtægter.

Hvis vi i sin tid havde gennemført princippet om regulering i overensstemmelse med udviklingen i lønningerne, ville der med den gældende udskrivningsprocent for statsskatten og de gældende skatteprocenter i kommunerne have været tale om mindre indtægter over personbeskatningen. Nedenfor er gennemregnet taleksempler til belysning af, hvordan beskatningen så ville have formet sig.

Det fremgår med al ønskelig tydelighed, at princippet med regulering efter lønindeks ville virke socialt ønskværdigt også i betragtning af, at vi nu arbejder ud fra reglen om, at sociale ordninger, folkepension, børnetilskud m. m. gives til alle.

Eksempler på virkningen af forslaget.

Skattepligtig indkomst for ægtepar: 46.000 kr.

	Efter gældende regler	Forslaget
	(pristal: 120)	(lønindeks: 150)
Statsskat	6.945 kr.	5.733 kr.
Kommuneskat		
(20 pct.)	6.960 -	6.200 -
Andet*)	1.144 -	930 -
	<hr/>	<hr/>
	15.049 kr.	12.863 kr.

dvs. en nedgang i skat på 2.186 kr. eller på ca. 14 pct.

Skattepligtig indkomst for ægtepar: 115.000 kr.

	Efter gældende regler	Forslaget
	(pristal: 120)	(lønindeks: 150)
Statsskat	32.535 kr.	29.985 kr.
Kommuneskat		
(20 pct.)	20.760 -	20.000 -
Andet*)	3.114 -	3.000 -
	<hr/>	<hr/>
	56.409 kr.	52.985 kr.

dvs. en nedgang i skat på 3.514 kr. eller på godt 6 pct.

*) folkepensionsbidrag etc.